

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 3 grudnia 1980 r.

Nr 28

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

157 — nr 120 z dnia 17 listopada 1980 r. w sprawie zapewnienia sprawnej pracy transportu kolejowego, drogowego i lotniczego w okresie zimy 1980/1981 r. 203

ZARZĄDZENIA:

158 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 listopada 1980 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Społeczny Komitet Przeciwalkoholowy” 205
159 — Prezesa Centralnego Urzędu Geologii z dnia 12 listopada 1980 r. w sprawie ustalania zasobów złóż kopalin i trybu sporządzania dokumentacji geologicznych 205

157

UCHWAŁA Nr 120 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 listopada 1980 r.

w sprawie zapewnienia sprawnej pracy transportu kolejowego, drogowego i lotniczego w okresie zimy 1980/1981 r.

W celu zapewnienia sprawnej pracy transportu kolejowego, drogowego i lotniczego w warunkach zimowych oraz ustalenia zasad współdziałania państwowych jednostek gospodarczych z zarządami kolei państwowych, dróg publicznych i lotnisk komunikacyjnych oraz z przedsiębiorstwami (zakładami) gospodarki komunalnej przy odśnieżaniu i zwalczaniu gołoledzi w zimie 1980/1981 r. Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Roboty przy odśnieżaniu linii kolejowych, dróg i lotnisk oraz zwalczaniu śliskości zimowej, zwane dalej „robotami zimowymi”, należy prowadzić na podstawie opracowanych planów finansowo-technicznych, z zachowaniem pierwszeństwa robót na liniach kolejowych, drogach i lotniskach o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej.

§ 2. 1. W realizacji planów, o których mowa w § 1, oraz planów robót zimowych na drogach podległych Ministrowi Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska współdziałają ministrowie resortów gospodarczych oraz wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego.

2. W toku współdziałania:

1) ministrowie resortów gospodarczych zapewnią:

- a) udział sił i środków technicznych podległych jednostek dla udzielenia pomocy przy robotach zimowych,
- b) wykonanie w trybie pilnym zadań i dostaw maszyn i sprzętu oraz materiałów, niezbędnych do zapewnienia sprawnej pracy transportu kolejowego, drogowego i lotniczego,

2) wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego:

a) spowodują sporządzenie przez podległe im urzędy, na podstawie zapotrzebowań zgłoszonych przez dyrekcje okręgowe dróg publicznych i dyrekcje rejonowe kolei państwowych oraz przedsiębiorstwa (zakłady) gospodarki komunalnej prowadzące roboty zimowe, wykazów państwowych jednostek gospodarczych ze wskazaniem:

— liczby pojazdów samochodowych i sprzętu, które jednostki zobowiązane są dostarczyć do robót zimowych,

— liczby pracowników do udzielania pomocy dyrekcjom rejonowym kolei państwowych oraz przedsiębiorstwom (zakładom) gospodarki komunalnej prowadzącym roboty zimowe podczas nadmiernych lub ciągłych opadów śnieżnych, i zapewnią niezwłoczne doręczenie tych wykazów zarządom dróg i kolei oraz przedsiębiorstwom (zakładom) gospodarki komunalnej prowadzącym roboty zimowe, wydając jednocześnie państwowym jednostkom gospodarczym nakazy dostarczenia pojazdów i pracowników.

b) zobowiążą przedsiębiorstwa (zakłady), dysponujące dźwigami samochodowymi, do kierowania ich na wezwanie zarządów dróg, przedsiębiorstw (zakładów) gospodarki komunalnej, prowadzących roboty zimowe, lub jednostki Milicji Obywatelskiej do usuwania zatorów drogowych,

c) opracują plany odśnieżania dróg istotnych dla gmin i nie objętych planem zimowego utrzymania, szczególnie dróg stanowiących dojazdy do punktów skupu, zaopatrzenia i szkół zbiorczych, zapewniając równocześnie realizację tych planów przez naczelników gmin — z udziałem miejscowej ludności oraz zakładów pracy — z wyłączeniem rejonów dróg publicznych,

d) wyznaczą strzeżone miejsca postoju (parkingi) dla pojazdów samochodowych usuwanych z zatorów,

3) Prezydent Miasta Stołecznego Warszawy, niezależnie od zadań wymienionych w pkt 2, będzie koordynował prace przy utrzymaniu ciągłości ruchu kolejowego, drogowego i lotniczego na węzle warszawskim, kierując do robót zimowych w miarę zachodzącej potrzeby dodatkowe środki techniczne i pracowników z warszawskich zakładów pracy.

§ 3. Organy wymienione w § 2 ust. 2 pkt 2 wyznaczają w każdym województwie niezbędne ilości pojazdów samochodowych średniego i ciężkiego typu (w tym dla zarządów dróg publicznych od 27 do 37 pojazdów) oraz analogicznie jak w latach poprzednich — niezbędną ilość pojazdów typu lekkiego. Wyznaczone pojazdy powinny być pod względem technicznym i konstrukcyjnym przydatne do robót zimowych i oddane na okres od dnia 15 grudnia 1980 r. do dnia 15 marca 1981 r. do stałej dyspozycji zarządów dróg publicznych i przedsiębiorstw (zakładów) gospodarki komunalnej, prowadzących roboty zimowe. Zobowiązania poszczególnych resortów do świadczeń na rzecz robót zimowych powinny być proporcjonalne do ilości pojazdów i sprzętu znajdujących się na terenie województwa.

§ 4. Przepisy § 2 ust. 2 pkt 2 lit. a) i § 3 nie dotyczą:

1) pojazdów samochodowych i sprzętu:

- a) Sił Zbrojnych oraz jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych, z wyjątkiem przedsiębiorstw podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych,
- b) jednostek organizacyjnych więziennictwa oraz zakładów dla nieletnich, podległych Ministrowi Sprawiedliwości,
- c) jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Łączności,

2) specjalistycznych pojazdów i sprzętu, jak cysterny, chłodnie, pojazdy pogotowia technicznego, pojazdy specjalistyczne transportu mleczarskiego, samochody dostawcze itp.

§ 5. 1. Państwowe jednostki gospodarcze, wyznaczone do świadczeń na rzecz robót zimowych, obowiązane są:

- 1) podstawić zarządom dróg i przedsiębiorstwom (zakładom) gospodarki komunalnej, prowadzącym roboty zimowe, bezpośrednio po otrzymaniu nakazów, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 2 lit. a), sprawne technicznie pojazdy samochodowe — w celu przystosowania ich do robót zimowych; koszty przystosowania ponoszą zarządy dróg publicznych i przedsiębiorstwa (zakłady) gospodarki komunalnej prowadzące roboty zimowe,
- 2) zaopatrzyć swoich pracowników, obsługujących pojazdy samochodowe i sprzęt, w zimową odzież ochronną według obowiązujących dla tych stanowisk pracy tabel norm,
- 3) dowozić własnymi środkami lokomocji wyznaczonych pracowników do miejsc robót zimowych.

2. Minister Komunikacji zapewni właściwe wykorzystanie pojazdów, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 2 lit. a), w okresach, gdy nie będzie zachodziła potrzeba ich użycia do robót zimowych, uwzględniając w pierwszej kolejności zadania przewozowe macierzystych zakładów.

3. Główny Inspektor Gospodarki Energetycznej na wniosek Ministra Komunikacji w odniesieniu do jednostek organizacyjnych dróg publicznych i kolei państwowych oraz na wniosek wojewodów lub prezydentów miast stopnia wojewódzkiego w odniesieniu do przedsiębiorstw (zakładów) gospodarki komunalnej zapewni w ramach posiadanej rezerwy dodatkowe przydziały zakupu silnikowych paliw płynnych dla jednostek prowadzących roboty zimowe.

4. Minister Spraw Wewnętrznych zapewni współdziałanie Milicji Obywatelskiej z zarządami dróg i przedsiębiorstwami (zakładami) gospodarki komunalnej, prowadzącymi roboty zimowe, przy prowadzeniu ruchu w okresie zimowym, a szczególnie w czasie intensywnych opadów i zamieci śnieżnych.

5. Minister Rolnictwa zapewni resortom komunikacji oraz administracji, gospodarki terenowej i ochrony środowiska niezbędne informacje o sytuacji meteorologicznej.

§ 6. 1. Prowadzenie i kierowanie pracami przy robotach zimowych na drogach będących w administracji Ministra Komunikacji, z wyjątkiem dróg przelotowych w miastach, należy bezpośrednio do naczelnego dyrektora właściwego okręgu dróg publicznych.

2. Upoważnia się naczelnego dyrektora okręgu dróg publicznych do dysponowania na terenie całego okręgu sprzętem i pojazdami samochodowymi przydzielonymi do robót zimowych.

§ 7. Nadzór nad współdziałaniem państwowych jednostek gospodarczych z dyrekcjami rejonowymi kolei państwowych, dyrekcjami okręgowymi dróg publicznych oraz zarządami portów lotniczych i przedsiębiorstwami (zakładami) gospodarki komunalnej przy robotach zimowych sprawują wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego, którzy przez powołane wojewódzkie komitety koordynacyjne, złożone z przedstawicieli urzędów wojewódzkich, wojewódzkich sztabów wojskowych, zarządów kolei i dróg oraz portów lotniczych i innych zainteresowanych jednostek gospodarczych, analizują przebieg robót zimowych, stopień zagrożenia pracy transportu oraz zakres niezbędnej dodatkowej pomocy dla zarządów kolei, dróg i portów lotniczych oraz przedsiębiorstw (zakładów) gospodarki komunalnej, prowadzących roboty zimowe, zapewniając bezwzględne pierwszeństwo drogom pierwszej kolejności zimowego utrzymania oraz szlakom kolejowym o podstawowym znaczeniu.

§ 8. 1. Minister Obrony Narodowej zapewni pomoc wojska w zwalczaniu gwałtownych i ostrych ataków zimy.

2. Użycie sił i środków wojskowych w sytuacjach, o których mowa w ust. 1, może nastąpić na liniach kolejowych, drogach i lotniskach o istotnym znaczeniu dla gospodarki narodowej na podstawie decyzji dowódcy okręgu wojskowego, podjętej na wniosek właściwego naczelnego dyrektora okręgu kolei państwowych, naczelnego dyrektora okręgu dróg publicznych lub dyrektora Centralnego Zarządu Lotnictwa Cywilnego.

§ 9. 1. Za używanie pojazdów i sprzętu państwowych jednostek gospodarczych przy robotach zimowych przysługuje wynagrodzenie:

- 1) za używanie pojazdów samochodowych — według stawek obowiązującej taryfy towarowej transportu samochodowego i spedycji, bez stosowania dodatków za utrudnienia wynikające ze stanu drogi oraz z warunków zimowych,

2) za używanie maszyn budowlanych (ciągniki gąsieniowe, równiarki, spycharki, dźwigi samochodowe) — według stawek przewidzianych w cenniku pracy sprzętu budowlanego,

3) za używanie sprzętu rolniczego — według stawek stosowanych w resorcie rolnictwa.

2. Za udział wojska w akcji zwalczania gwałtownych i ostrych ataków zimy przysługuje wynagrodzenie według stawek określonych przez Ministra Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz zwrot paliwa płynnego zużytego w akcji.

§ 10. 1. Pracownicy skierowani do robót zimowych są uprawnieni do:

1) wynagrodzenia przysługującego w zakładzie macierzystym w pełnych składnikach płac,

2) diet i zwrotu kosztów podróży służbowych według ogólnie obowiązujących zasad.

2. Pracownicy przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (PKP), zgrupowani i zakwaterowani na dużych węzłach i stacjach kolejowych o szczególnym znaczeniu dla PKP, oraz pracownicy drogowi skierowani do akcji odśnieżnej poza granice macierzystego okręgu dróg publicznych mają prawo do dodatku za pracę w trudnych warunkach w wysokości 2,50 zł za każdą godzinę pracy przy odśnieżaniu i usuwaniu skutków gołoledzi, z tym że w szczególnie uzasadnionych wypadkach dodatek ten może być powiększony o 100%; szczegółowe zasady przyznawania dodatków ustali Minister Komunikacji.

3. Kierowcom pojazdów samochodowych i maszynistom sprzętu oraz ich pomocnikom przysługuje za obsługę specjalnych urządzeń odśnieżających dodatek specjal-

ny w wysokości 5,00 zł za 1 godzinę pracy, niezależnie od dodatku określonego w ust. 2.

4. Należności, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, pokrywa macierzysty zakład pracy z planowanego osobowego funduszu płac, z tym że wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych, nocnych, w dni wolne od pracy, a także dodatki, diety i zwrot kosztów podróży, o których mowa w ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 i 3, traktuje się jako niedyrektywne i uznaje za nią podlegającą obowiązkowi likwidacji do wysokości kwot rzeczywiście wypłaconych.

5. Czas pracy pracowników zatrudnionych przy robotach zimowych nie obciąża limitów godzin nadliczbowych jednostek macierzystych.

§ 11. Jednostki gospodarcze, kierujące pracownikami do robót zimowych, fakturują dokonane wypłaty wynagrodzeń oraz należności (§ 9 i 10), a jednostki kolejowe, dróg publicznych i lotnictwa cywilnego oraz przedsiębiorstwa (zakłady) gospodarki komunalnej, prowadzące roboty zimowe, opłacają faktury i zaliczają wydatki jako usługi obce.

§ 12. Zaleca się zarządom centralnych związków spółdzielni oraz Zarządowi Centralnego Związku Kółek Rolniczych stosowanie przepisów niniejszej uchwały.

§ 13. W sprawach objętych przepisami niniejszej uchwały nie stosuje się przepisów uchwały nr 332 Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1968 r. w sprawie współdziałania państwowych jednostek gospodarczych z zarządami dróg publicznych w odśnieżaniu i zwalczaniu gołoledzi na drogach państwowych i lokalnych (Monitor Polski z 1968 r. Nr 51, poz. 355 i z 1971 r. Nr 52, poz. 334).

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Pińkowski*

158

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 21 listopada 1980 r.

w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Społeczny Komitet Przeciwalkoholowy”.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 czerwca 1959 r. w sprawie uznania „Społecznego Komitetu Przeciwalkoholowego” za stowarzyszenie wyższej użyteczności (Dz. U. Nr 42, poz. 263) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się statut stowarzyszenia wyższej użyteczności „Społeczny Komitet Przeciwalkoholowy”. Tekst statutu zostanie ogłoszony w odrębnym wydawnictwie.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 września 1976 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Społeczny Komitet Przeciwalkoholowy” (Monitor Polski Nr 37, poz. 165).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *M. Milewski*

159

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU GEOLOGII

z dnia 12 listopada 1980 r.

w sprawie ustalania zasobów złóż kopalin i trybu sporządzania dokumentacji geologicznych.

Na podstawie art. 24 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 16 listopada 1960 r. o prawie geologicznym (Dz. U. z 1960 r. Nr 52, poz. 303 i z 1974 r. Nr 38, poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się szczegółowe instrukcje w sprawie ustalania zasobów złóż:

1) kopaliny stałej, z wyjątkiem torfu nie uznanego za